

Rovasti Airola loi perustan Punkaharjun seurakunnan toiminnalle

Arkiston helmi

Vanhaa pappissukua olevan nuoren pastorin Yrjö Kaarlo Airolan ryhtyessä keväällä vuonna 1922 hoitamaan vastaperustetun Punkaharjun seurakunnan tehtäviä, oli edessä valtava työsarja. Seurakunnalle oli rakennettava sekä hengellinen että aineellinen selkäranka. Punkaharjulla ei ollut kirkkoa, eikä liiemmin hautausmaata taikka pappilaa.

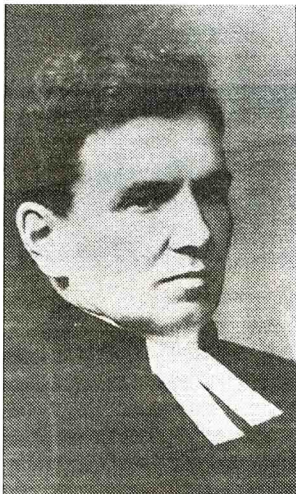
Airola teki Punkaharjun kirkollisen toiminnan johtajana, saarnamiehenä ja sielunhoitajana uupumatonta työtä seurakunnan hyväksi. Tehtävien hoitaminen oli hyvin vaativaa, sillä seurakunnan ainoana pappina hän joutui suorittamaan kaiken yksin.

Puolessa vuodessa Airolan Punkaharjulle tulon jälkeen oli kirkko jo pystyssä. Hän saattoi iloita: "Olemme päässeet seurakunnallisessa elämässämme täydelliseen riippumattomuuteen. Meillä on nyt tilaisuus toimittaa kaikki seurakunnalliset asiamme omassa keskuudessamme".

Edelleen seurakunnan pappin tehtävänä oli kartoittaa ja suunnitella työmuodot, jotka palvelivat seurakuntalaisia ja toimivat hengellisen elämän rakentamisessa.

Eri ikäryhmien sielunhoidon tavat ja menetelmät alkoivat hiljalleen vakiintua. Jumalanpalvelukset, pyhäkoulut, rippikoulut, lähetystyö ja diakoniatyö saivat kaikki vakiintuneet toimintamuotonsa.

Suuren työtaakan rasitus ilmenee vuosien 1942-

Yrjö Kaarlo Airola johti Punkaharjun seurakuntaa 1922-1952. Hän osallistui myös keskeisiin kunnallisiin luottamustoimiin.

46 seurakunnan kertomuksessa, jossa Airola kirjoittaa vahvistuneesta käsityksestään, että yksipappisten seurakuntien hoito kärsii paljon siitä, ettei työntekijöille koskaan saada pienintäkään hengähdystaukoa eli lomaa.

Airolalla oli tarve saada herätetyksi ja pidetyksi viireillä nuorison hengellistä harrastusta. Hän uskoi nuoriin, sillä hän tiesi seurakunnan tulevaisuuden olevan

heidän varassaan.

Papin suhde seurakuntaansa oli lämmin. Tunne oli molemminpuolista, sillä seurakunta oppi myös tuntemaan Airolassa syvästi vakaumuksellisen ja kutsumukselleen uskollisen sielunpaimenen.

Osa seurakuntalaisista oli oppinut tuntemaan Airolan Kerimäen ajalta, kun hän toimi Kerimäen seurakunnan pappina. Jo tuolloin

Airolaa kohtaan tunnettiin kiintymystä, sillä nuoren hengenmiehen havaittiin vaivojaan säästämättä palvelevan seurakuntalaisia sielunhoitajana.

Y.K. Airola toimi myös kunnan luottamusmiehenä. Hän oli kunnanvaltuuston jäsenenä yhteensä 18 vuotta, josta puheenjohtajana kaikkiaan 10 vuotta. Lisäksi hän oli jäsenenä useissa lauta- ja johtokunnissa, joten Airola raivasi maaperää myös nuoren Punkaharjun kunnan maallisen hallinnon alkutaipaleella.

Y.K. Airolan syntymästä on tänä vuonna (2004) kulunut 110 vuotta. Hän syntyi 2. helmikuuta 1894 Laukaassa.

Rovastin arvonimen Airola sai vuonna 1945. Vuoden 1952 alusta rovasti Airola valittiin Vehkalahten kirkkoherran virkaan, joten kaikkiaan 30 vuotta kesti hänen uraauurtava työnsä Punkaharjun seurakunnassa.

Vuosina 1956-59 hän toimi Haminan rovastikunnan lääninrovastina. Eläkkeelle Airola siirtyi vuoden 1962 lopulla.

Punkaharjulaisilta rovasti Airola sai lähtiäislahjaksi tontin. Hänellä oli aikomus rakennuttaa talo Punkaharjulle, mutta terveydelliset syyt estivät suunnitelman. Viimeiset vuodet Airola asui Helsingissä, jossa hän kuoli 23.7.1967. Hänet on haudattu Punkaharjun kirkko-omaan.

Lähteenä käytetty Maija-Liisa Laamasen esitelmaa rovasti Yrjö Kaarlo Airolasta.

Kirjoitus on julkaistu Puruvesi-lehdessä vuonna 2004